

и за да дръжатъ правы смѣтки намыслили си еднѣ науменѣ монетѣ съ постояннѣ стойность, та по нѣмъ оцѣнявали всякому капитала и дръжали смѣтки-ты си. Тѣмъ науменѣ монетѣ, коѣ-то въ сѣщинѣ нѣмало, а по това и не могла да ся подправи, нарекли *банкынѣ монетѣ*, или *стойность на банкѣ-тѣ* (*valuta di banco*). Оставены-ты у джиро-банкѣ пары и другы стойности остаяли непожѣтнѣты, а смѣтки-ты, както ся каза погорѣ, ся правили просто съ прѣнасяние суммѣ-тѣ отъ листо-то на единѣ тръговецъ на листо-то на другѣ тръговецъ. Съ това ся спестявало врѣмя, трудѣ и разноска за броение, за мѣрѣние, за прѣнасяние, за пазѣние и всякакви загубы въ оно-ва лоше врѣмя. Въ поновы-ты врѣмена станѣ обычаѣ да работятъ съ стойности-ты, оставены у джиро-банкѣ, но съ прѣнасяние смѣтки отъ листо на листо, а съ *бонове*, кои-то може да ся издавать за плащаніе и възъ такыва, кои-то нѣмать ничто вложено въ банкѣ-тѣ. Джиро-банки-ты, кои-то не работили съ стойности-ты, что были вложены у тѣхъ, а ги дръжали мрътвы, и готовы за прѣдаваніе, кога си ги поиска, кой-то ги е оставилъ, тѣмъ не плащали никаквѣ лихвѣ за тѣя пары. Прѣвы-ты банки у Венеціѣ, Флоренціѣ и у Генуѣ, въ срѣдны-ты вѣкове, както и Хамбургска-та, основана въ 1629 л. были джиро-банки. Работы-ты, что врышили тѣя джиро-банки, сѣ обыкновенно единѣ клонѣ отъ работы-ты на днешны-ты банки.

Депозитны-ты банки прибиратъ чюжды пары или стойности, или за да ги чювать и расправятъ за смѣтѣ на оныя, кои-то сѣ ги оставили у тѣхъ, или самы да ги влагать и врытять. За пазѣніе ся оставятъ у тѣхъ такыва стойности, кои-то иска нѣкой